

[Svend Jørgensen.]

rådet foreslået. Ja, det er det centrale i spørgsmålet, for mig i hvert fald at se. For at vi kan nå det, er det nødvendigt, at vi får den af den højtærede minister nu foreslåede linieføring. Lad os ikke glemme, at det er en motorvej, vi bygger, således som et af udvalgets medlemmer udtrykte sig i udvalget. Nej, det skal vi ikke glemme, og der er nu engang forskel på, om vi skaber en motorvej gennem en så godt som ubebygget egn, en vej, der tilmed for en stor del fører gennem skov, eller om vi fører trafikken, såvel den langtgående som den lokale, ad en vej, hvor 38 huse ligger lige ud til kørebanen, og hvor børn er en stadig fare for trafikken, som tror sig sikker, fordi den har indtryk af at køre på en motorvej.

Ja, men, siger så planens modstandere, Rødby—Femern ruten er jo ikke kommet endnu, og det vil måske være 10—20 år, som det ærede medlem hr. Anker Lau anførte, inden den bliver til virkelighed. At Rødby—Femern ruten kommer, er der for mig ikke spor af tvivl om, ellers havde tanken været død for lang tid siden, men den har været holdt i live fra dansk side siden 1752, da generalpostamtet første gang foreslog den oprettet, og indtil den dag i dag. Men selv om fugleflugtslinien altså endnu ikke er blevet til virkelighed, vil der dog være grund til at færdiggøre motorvejen også på strækningen Saks København—Majbølle, dels for at den kan være parat, når linien engang kommer, og dels for at få skilt den langtgående trafik fra den rent lokale. Lolland-Falster har nu så mange biler, at hvert sekstende menneske dernede har bil, og efter at Storstrømsbroen er bygget, kommer fremmede biler til i stort tal. Hvis man tror, at man fortsat kan afvikle denne trafik ad den gamle landevej, tager man meget fejl. Længe nok har vi set færdslen trække sine blodige spor ad disse veje, og selvom det skærer enhver lollænder i hjertet at se 35 ha agerjord forvandlet til motorvej, ser vi hellere det, end vi ser de nuværende tilstande fortsat, når vi har en motorvej liggende halvt færdig på tiende år. Jeg henstiller nu til den højtærede minister, at arbejdet genoptages, såsnart det er muligt. Formanden for Maribo amtsråds vejudvalg, ministerens partifælle, har givet udtryk for det samme.

Lad mig tilsidst tilføje, at ud fra det, jeg her har sagt, er det min opfattelse, at arbejdet ikke skal påbegyndes — eller sluttes, om man vil — ved Maribo, men at strækningen Rødby Havn—Maribo i overensstemmelse med folketingsudvalgets flertals henstilling bør gøres færdig samtidig med strækningen Maribo—Saks København.

Med disse ord skal jeg anbefale den højtærede ministers forslag såvel med hensyn til motorvejen vest om København, som hvad angår motorvejen på Lolland, og jeg anbefaler at stemme imod de dels af venstre og konservative og dels af venstre alene stillede ændringsforslag.

Alfred Jensen: Da dette lovforslag var til første behandling, udtrykte jeg min tilfredshed med, at der blev foreslået en ændring i de famøse love, der blev vedtaget under besættelsen; men jeg gav samtidig udtryk for, at det forekom mig, at der var vejforbedringer og omlægninger af veje, der var mere nødvendige, mere påtrængende, end omlægning og forbedring af vejnettet på Lolland. Jeg kan ikke se, om man i udvalget har drøftet disse spørgsmål, men jeg kan se, at man fra flertallets side indstiller lovforslaget til vedtagelse i den skikkelse, hvori ministeren har fremsat det.

Jeg kunne gøre en del færdselsbetragtninger gældende på lignende måde som tidligere ordførere; men jeg tror, at jeg allerede ved første behandling tydeligt har givet udtryk for, at den vejomlægning, som er foreslået i dette lovforslag, mener mit parti det ikke nødvendigt at gå ind for. Vi har den opfattelse, at trafikken her i Danmark må kunne afvikles uden anlæg af autostræder. Det er rigtigt, at der vil opstå en stort problem med de mange biler, men det klares jo ikke med anlæg af motorveje; jeg tror, man må tage fat på helt andre sider af denne sag, hvis det skal løses på en for befolkningen tilfredsstillende måde. Man har i udvalget ment, at de lempelser, der her blev foreslået, var af en sådan karakter, at man kunne gå ind for de arbejder, der altså bliver resultatet af lovforslaget. Under disse omstændigheder må jeg anbefale at stemme for det ændringsforslag, mindretallet stiller under nr. 1; det dækker de synspunkter, jeg og mit parti har gjort